

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Far her ud, urene aand!

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Far her ud, urene aand!", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953*, 1951-56, s. 157. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid91385/facsimile.pdf> (tilgået 08. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

9. I himlen vi bedre skal høye paa tonen,
Naar brødrene samlede træde for thronen
I heftigste lue og deyligste rang,
Med liffigste harper og sødeste sang,
Saa løfter op samlede hærter og hænder,
Og længes at sankes, hvor striden sig ender,
Og kierligheds lue evindelig brenner ;:

14. Om Kydskhed.

Nr. 189.

Mel. Hellige Fader, straf mig ey.

Far her ud, urene aand!
Hen til dine lige!
Jeg har givet JEsu haand,
Aldrig ham at svige,
Gaa din vey,
Jeg vil ey
Verdens iyst begiere,
Eller høre mere.

2. Vil min siel en grundig lyst
Og forfriskning nyde,
O min JEsu favn og bryst
Kand til fulde fryde.
JEsu skjød
Har en sjæl
Vederqvæge-maade
Fuld af vaade, naade.

9. 1: *høje paa tonen* hørz paa tonen 12. 9. 3: *liffigste* *lifligste* *ED-4.*
Nr. 188. *FJ-1.*

9. 1: *høje paa tonen* stemme tonen højt. — 9. 3: *lif* kærlighedslid; *rang* mække

= trække, så der mækkes på en procession, eller om rang i vor betydning af ordet a; kærlighedsgrad — 9. 4: *harper* Job. Ab. 15. 2 — 9. 5: 1. Tim. 2. 8.

Nr. 189. Original. — 1. 1: Genklang af det gamle døberituals høytidelighedsord: »Far her ud du urene Aand og giv den Hellig Aand rom. — 1. 2-4: Jeg har givet Jesus hænderne på at jeg aldrig vil svige ham, — 1. 8: *høre mere* på den urene Aands fristende tale.

3. Skulde da mit liv og aand,
Som er kigbt sua dyre,
Gives hen i satans haand,
For en tyst at styre,
Ney! jeg veed
Nok beskeed,
Hvordan legen endes,
Jeg vil ikke brændes.

376

4. Er mit herti ey for got
Til de sorte slanger,
Hvor min JESUS har sit slot,
Og hans rige pranger?
Hand er min,
Alt for fin
Til at kunde mistes,
I hvor haardt jeg fristes.

5. Skulde mine øyne lee
Helved-lyst-betændte,
Som til himlen hør at see,
JESUM daglig vente?
Ney man maa
Og forstaac
Af mit øyes fagter
Hvorhen sielen agter.

6. Skat mit øre ilcke flye
For en daares læbe,
Naar hans ord som slange-spye
Andre siele dræte?
Ney jeg maa
Merke paa

4, 6: *haardt*] *hurt* FJ 3. 6, 2: *læbe*] *læber* JT. 6, 4: *dræbe*] *dræber* JT.
3, 2: 1. Kor. 6, 20; 7, 23: *il* er dyre kabis. — 3, 4: *styre*] *tilfredsstille*. — 3, 7-8:
Joh. Ab. 21, 8. — 4, 2: *de sorte slanger*] de onde Andrer, jfr. nr. 68, 12, 11; *sorte*
dræger. — 4, 3: *hvor*] hører til *mit herti* i 1, 1; *sit slot*] sin bolig som konge,
jfr. Gal. 2, 20; El. 8, 17. — 4, 4: *pranger*] stræder. — 5, 3: *som*] hører til *mine*
øyne i 1, 1. — 5, 8: *nyfer*] agter sig.

Hvad GUds aand mig minder
Verdens lyst til hinder.

7. Skat min mund, som saadan reen
Alter-spise tager,
Gisøre sig med den gemeen,
Som af vellyst smager?
Ney min mund
Troens grund
I min siel skal vise,
Og GUds nædeprise.

8. Veed jeg ikke, hvert et lem
Er min JEsu eget?
Hand skal ene eye dem,
Som har kost saa meget.
Kort, jeg vil
Gaudske til
GUd mig overgive,
Derved skal det blive.

9. Paties det paa kraft og mod,
Satan maa dog vige,
Naar jeg kun vil holde fod,
Og tilbørlig krigie.
JEsu saar
Med mig staær,
At jeg seyren finder,
Og des mere vinder.

377

10. O! hvor trøstig kand jeg da
Til min JEsus rende,
Naar mig ingen vellyst fra
Ham formaaer at vende,

9,4: *tilbørlig*] *tilbørlig* P, vel trykkel.

7,3: *med den*] måske spise; der tenkes da på udskjedende glæder; eller den = mund, så der tenkes på utugtigt kys. — 8,1-2: jfr. 1. Kor. 6,15. — 8,4: *kost*] kostur. — 9,3: *holde fod*) holde stand. — 9,4: *krige*] kæmpe. — 9,6: *med mig staær*] stå mig bi.

Naar jeg kand
Som en mand
Fienden allevegne
Kicmpe-sterk begegne.

11. Efter striden faaer jeg tit
JEsu kys til hytte,
Naar jeg ham kand favne frit
I hans naades hytte,
Hist er glemt
Og bestemt
Kronen til mit hovet,
Som hand mig har lovet.

12. O en ret forbandet sag,
Himlens fryd at spilde,
Og for lystens korte smag
Lide evig ilde.
Ja! jeg var
Sataas nar
Vitde jeg ham lyde,
Det skal GUD forbyde.

13. Far her ud, urene sand!
Hen til dine lige!
Jeg har givet JEsu haand,
Aldrig ham at svige.
Gaa din vej,
Jeg vil ey
Verdens lyst begjere,
Eller høre mere.

[11, 7; hovet] hoved Jl.7.

10, 8; begegne¹ maaše. — 11, 2; Hoja. 1, 2; til bøffer² i stedet for striden. — 11, 6;
hist³ i højulen. — 11, 5-8; 2, 7før. 4, 8; Job. Ab. 2, 10.